

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm
Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei
mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda,
tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones
humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

III. Quinam sint hujus sacramenti effectus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

tum ex his S. Iacobi verbis. Orent super eum, ungentes &c. & oratio fidei salvabit infirmum: tum ex universalis Ecclesiae praxi, quæ ubique in hujus Sacramenti administratione forma deprecatoria utitur.

Secundum est, quod, quamvis omnes particulæ præfatur, quæ in forma hujus Sacramenti communiter profertur, ad ejus essentiam non pertineant, sitque probabilissimum solas has quæ sequuntur (*Per istam unctionem indulget tibi Deus quidquid deliquisti*) ad illius validitatem esse necessarias, ut docet & probat Isamb. disp. 3. art. 2. debet tamen Sacerdos omnia illa verba in huius Sacramenti forma ex Ecclesiæ præscripto apposita, prout in Rituali Romano habentur, vel secundum peculiarem cuiusque diœcesis usum, distinctè proferre; nec aliquid ab eo in illa prolatione omitti, aut mutari sine peccato potest.

Tertium est, probabilissimum esse quod afferunt Henr. Med. Palud. & alii, quos citat, & sequitur Isamb. supra art. 4.) quinariam formæ hujus Sacramenti reperitionem non esse de eius essentia, sed sufficere unicam: secundum quam sententiam, si infirmus jam moriturus credatur, poterit Sacerdos partes magis obvias quinque sensuum ungere; v.g. unum oculum, aurem, narem, labrum, & aliquam aliam partem pro sensu tactus, qui ubique diffusus est, ut genam, idque celeriter nullo facto signo crucis, & simul, ac semel hac verba proferre, *Per istam unctionem indulget tibi Dominus quidquid deliquisti, vel quidquid peccasti per visum, auditum, odoratum, gustum, & tactum.*

SECTIO III.

Quinam sint huius Sacramenti effectus.

EXTRÆMAE unctionis effectus duplicitis generis; quidam enim animam, alii corpus attingunt: quod spectat ad animam, quinque sunt præcipui effectus, quos Sacramentum hoc in ea operatur.

Primus

spectat ad animam, quinque sunt præcipui effectus, quæ Sacramentum hoc in ea operatur.

Primus effectus illi cum aliis Sacramentis communis est gratia sanctificans: ut expresse definitum est in Concil. Trid. sess. 14. can. 2. de extrema unctione, his verbis: *quis dixerit sacram infirmorum unctionem non conferre, inquit, &c. anathema sit.*

Secundus, est speciale gratia auxilium, tum ad superadas tentationes in articulo mortis occurrentes, tum spem, & confidentiam facilius, & firmius in Deum engendam; tum etiam ad morbi, & mortis molestias cum majori patientia tolerandas: quod expresse declaratur in Concil. Trid. cap. 2., ubi dicit, quod hoc Sacramentum conforti animam alleviat, & confirmat, magnam in eodivim sericordie fiduciam excitando; qua infirmus sublevatus a morbi incommoda, ac labores levius fert; & temptationibus monis calcaneo insidiantis, facilius resistit.

Tertius effectus, est remissio peccatorum mortaliuum, quæ forte habet infirmus, quæ habere se bona fide, & vincibiliter ignoret; quamvis enim (ut recte obliteratur Gamach. cap. 6. de Extr. unct.) Sacramentum hoc ex maria Christi institutione secundam tantummodo datum, id est, gratia sanctificantis augmentum conferat, ponatque hominem à peccato mortali per Sacramentum Poenitentiae, aut perfectam contritionem jam purgatum nihilominus secundariò etiam primam interdum gratiam conferre potest, & peccata mortalia delere, si forte confessio Sacra nentalis nulla, & invalida fuit, & alias infirma in statu peccati mortalis esse invincibiliter ignoretur; de illis saltem in genere attitus sit, ut docent Paludanus & alii apud Laym. cap. 5. de Extr. unct. & satis aperte cogitur tum ex his S. Iacobi verbis: *Si in peccatis sit, remittitur et; tum ex istis Concil. Trid. cap. 2. Delicta, si quæ sint, huic expianda, abstergit; tum denique ex his formæ veniam indulget tibi Dominus quidquid peccasti: quæ quidem verba sicur & alia ex Apostolo & Concilio relata, cum sint definita ac sine ulla restrictione, de quibus eunq; peccata etiam mortalibus intelligi debent.*

Quartus effectus, est remissio peccatorum venialium, ut à fortiori ex supra citatis Apostoli & Concilii verbis, & ex ipsa Sacramenti forma colligitur.

Quintus denique, est abstercio reliquiarum peccati, ut expressè docet Conc. Trid. cit. cap. 2. quarum quidem peccati reliquiarum nomine S. Thom. in 4. dist. 23. q. 1. a. 2. q. 1. Ferrar. lib. 4. cont. Gentes cap. 73. & plures alii Theologoi intelligunt animi languorem, torporem, incoerorem, tristitiam, fastidium, anxietatem, & alias similes pravas affectiones, quæ ut plurimum ex peccatis prateritis eorumque recordatione oriuntur, & varia incommoda spiritualia causant, vel etiam in extremam desperationem propellunt.

Quod verò spectat ad corpus, unus est Extremæ unctionis effectus, scilicet ipsius corporis sanitas, ut colligitur ex Apostoliverbis; *Oratio fidei salvabit infirmum*: qua verba de corporis salute intelligenda esse docet Hugo de S. Victore lib. 2. de Sacram. part. 15. c. 2. & post illum S. Thom. in 4. dist. 23. q. 2. a. 2. quem etiam Extremæ unctionis effectum tradit Conc. Trid. cit. cap. 2. adjecta tamen hac conditione: *ubi saluti animæ expedierit*: quo sensu citata Apostoli verba docet esse intelligenda.

Quares, quis sit præcipuus horum effectuum, seu ob quem primariò Extrema unctionis instituta sit. Resp. cum S. Doctore supra, & pluribus aliis Theologis quos citat & sequitur Suar. disp. 41. leq. 1. hoc Sacramentum principaliiter institutum esse, ad conferendum infirmo speciale quoddam gratia actualis auxilium, quo juvetur, & roboretur contra occurrentes in extremo vitæ discrimine difficultates, quibus à negotio suæ salutis strenue procurando, & promovendo retardari potest; secundariò verò tum ad sanitatem corporis, si animæ saluti conducat, reparandam, tum ad alios supra explicatos effectus conferendos.

SECTIO